

Punkt, som jeg, da jeg aldrig har været paa Den, naturligvis ikke i dette Dieblif nære kan betegne, paa et givet Varsel meget hurtigt at sætte sig i Bevægelse. Det vilde altsaa ikke være vanffeligt for en Troppestykke øieblikkelig at kunne affende et tilstrækkelig stort Detachment eller selv at sætte sig i Bevægelse for at møde en Fjende, hvis han skulde lande paa den vestlige Kyst, som er den, jeg især anseer for farlig med Hensyn til Dens Forsvar, og dette vilde kunne skee meget hurtigt. Naar man tager Hensyn til, at der ikke paa Bornholm vil kunne blive Tale om at udføre, hvad man kalder store Maneuvrer, eller om at foretage lange og anstrengende Marscher, men at det Hele der vil komme til at beroe, om jeg saa maa sige, paa et staaende Forsvar, saa troer jeg, at de Betingelser, der ellers i Almindelighed til en vis Grad bør stilles til en væbnet Styrke, betydeligt maae formindskes for denne Dets Vedkommende. Jeg troer ikke, at en fuldstændigt militair Uddannelse, saaledes som vi fordrer den af vor Væbning, er nødvendig for saadanne Forhold som dem, der findes paa Bornholm; thi der er ikke der Tale om Andet end om ganske smaa tactiske Forhold, og dertil troer jeg nok, at Milicen med en forandret Organisation — og en saadan betvivler jeg ikke, at vi ville kunne vente, hvis den høitagtede Krigsminister maatte komme til at forelægge et Lovforslag desangaaende — vil være tilstrækkelig. Naar Milicen faaer en saadan forandret Organisation, troer jeg nok, at den vil kunne fyldestgøre de Fordringer, som man maa stille til den, og vil opfylde de Forventninger, som man kan være om den med Hensyn til Dens Forsvar. Man vil maaskee sige: „Den bliver alligevel for lille til Dens Forsvar“; men dertil svarer jeg: Ja, det er sandt, men vi kunne jo bestoværre sige det Samme om hele vor Væbning; den er ogsaa for lille, den vil ogsaa være for svag mod en overmægtig Fjende. Hertil kommer endnu en Omstændighed, og det er den, at vi hidtil have været sømægtige, at vi hidtil have havt Herredømmet paa Søen; det vil jo desværre neppe blive Tilfældet i Fremtiden, ligesom det er et Spørgsmaal, om det allerede er Tilfældet mere i dette Dieblif. Men i saa Fald ligger det dog ganske klart for,

at det idetmindste vilde være et stort Misgreb et bortfalde en Deel af Dens meest vaabensføre Befolkning for at fordele den her i to Brigader. Her vilde denne lille Forøgelse jo ikke være af noget væsentligt Værd, men en stor og vigtig Betydning vilde dette Mandstabs Bortdragelse fra sin Hjemstavn kunne have, saasnart det kom dertil, at Den, blottet for al Succurs herfra, skulde stole paa sine egne Kræfter og ved Hjælp deraf gaae en Fjende imøde, som vistnok ikke vilde udeblive, saasnart Herredømmet tilsværes var i andre Hænder end dem, hvori det hidtil har været. Den ærede Ordfører omtalte et Andragende, der var kommet hertil fra Bornholm, og meente, at det udtalte den Mening, der hersker paa Bornholm, og at den altsaa gaaer ud paa, at Befolkningen frygter for de hderligere Bekostninger, der kunne være forbundne med Milicens Opretholdelse, og hellere vil underkaste sig de almindelige Bestemmelser om Værnepligten. Smidlertid hittede den ærede Ordfører dog selv tilsidst, at det ikke var sagt, at det var den almindelige Mening paa Bornholm, som dette Andragende udtalte, og det troer jeg heller ikke. Jeg erindrer dunkelt — det er bragt mig i Minde af det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (Dam) — at der ogsaa for nogle Aar siden indkom et lignende Andragende fra Den, underskrevet af et Par Hundrede Indvaanere, men at der kort efter kom et Andragende i modsat Retning med over 200 Underskrifter, og dette maatte dog altsaa ansees for at udtale den Mening, som meest nærmede sig Befolkningens Duster. Saaledes turde det nu ogsaa være muligt, at det vil gaae i dette Dieblif; jeg har endog ladet mig sige, at der er en saadan Contra-Adresse igjære. I ethvert Tilfælde troer jeg, at det er bedst for Tiden at lade den hele Sag beroe, i Særdeleshed da jeg, som sagt, mener at være kommen til Rundskab om, at den høitagtede Minister ikke har noget Særligt imod at gaae ind paa den af mig og flere andre Medlemmer foreslaaede Ordning, naar kun de bornholmiske Befalingsmænd modtage deres Uddannelse her. Det vil maaskee ikke være saa længe, førend den høitagtede Minister vil finde sig foranlediget til at forelægge et særskilt Lovforslag, som gaaer ud paa en Væbning i Over-